

ADVIES Nr 23 / 2000 van 10 juli 2000.

O. Ref. : 10 / A / 2000 / 019

BETREFT : Ontwerp van koninklijk besluit houdende uitvoering van artikel 156, § 3, van de wet van 29 april 1996 "houdende sociale bepalingen".

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer,

Gelet op de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, inzonderheid artikel 29;

Gelet op de adviesaanvraag van de Minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu, en de Minister van Sociale Zaken en Pensioenen, ontvangen op de Commissie dd. 5 juni 2000;

Gelet op het verslag van de heer M. PARISSE;

Brengt op 10 juli 2000 volgend advies uit :

I. WETTELIJK KADER, VOORGESCHIEDENIS EN RECHTSPRAAK VAN DE COMMISSIE.

---

1. Het ontwerp van koninklijk besluit strekt tot uitvoering van artikel 156, § 3, van de wet van 29 april 1996 houdende sociale bepalingen (*Belgisch Staatsblad* van 30 april 1996).

2. In titel II, hoofdstuk XII van deze wet wordt een overlegstructuur opgericht tussen ziekenhuisbeheerders, geneesheren en verzekeringsinstellingen, enerzijds, en een technische cel bij het Ministerie van Sociale Zaken en het RIZIV voor de verwerking van gegevens met betrekking tot de ziekenhuizen, anderzijds (artikelen 153 en 155); de wet bepaalt de samenstelling van deze organen (artikelen 159 en 155) en omschrijft hun rol (artikelen 154, 156 en 157).

Voor genoemd hoofdstuk XII werd gewijzigd door de wet van 22 februari 1998 (artikelen 195 tot 200), verschenen in het *Belgisch Staatsblad* van 3 maart 1998, enerzijds, en door artikel 96 van de wet van 24 december 1999 houdende sociale en diverse bepalingen (*Belgisch Staatsblad* van 31 december 1999, derde editie), anderzijds.

3. In de als gevolg van deze tweede wijziging ontstane structuur bevat artikel 156 voortaan drie paragrafen.

4. De eerste paragraaf belast de technische cel met het verzamelen, koppelen, valideren en analyseren van de gegevens met betrekking tot de ziekenhuizen. Daarnaast stelt de cel deze gegevens ter beschikking volgens de modaliteiten beschreven in § 3.

5.1. De tweede paragraaf neemt de oude leden 2 tot 5 van het oorspronkelijke artikel 156 over.

Samengevat voorziet deze paragraaf in de samenvoeging van de Minimale Klinische Gegevens en de anonieme financiële gegevens, die aan de technische cel worden doorgegeven door respectievelijk de ziekenhuizen en de verzekeringsinstellingen, en dit op de wijze bepaald door de Koning.

5.2. Deze modaliteiten werden door de Koning vastgelegd in twee besluiten daterend van 22 maart 1999, het ene betreffende de verzekeringsinstellingen, het andere betreffende de ziekenhuizen.

Om tot de kern te komen : de combinatie van deze twee besluiten stelt de technische cel in staat om, per verblijf, de financiële gegevens ¹ - die haar worden meegedeeld door de verzekeringsinstellingen - samen te voegen met de Minimale Klinische Gegevens (M.K.G.) ² - die haar door de ziekenhuizen worden meegedeeld.

Deze samenvoeging wordt op anonieme wijze tot stand gebracht door iedere gegevenscategorie te koppelen aan een "pseudoniem van de rechthebbende", wat een nummer is "bekomen door irreversibele transformatie van het identificatienummer van de rechthebbenden bij de verzekeringsinstellingen door een hashingalgoritme" ³. Dit algoritme wordt meegedeeld aan de veiligheidsconsulenten van zowel de verzekeringsinstellingen als de ziekenhuizen - instellingen die dit algoritme bijgevolg gemeen hebben - wat binnen de technische cel de

---

¹ D.w.z. de statistische tabellen die door de verzekeringsinstellingen aan het RIZIV worden meegedeeld krachtens artikel 351 van het koninklijk besluit van 3 juli 1996.

² D.w.z. de gegevens bedoeld in artikel 5, § 1, van het koninklijk besluit van 6 december 1994.

³ Artikel 1 van de twee besluiten van 22 maart 1999.

samenvoeging mogelijk maakt van de twee gegevenscategorieën die door dit algoritme worden geïdentificeerd.

Een tweede irreversibele transformatie van het pseudoniem van de rechthebbende wordt, bij ontvangst van de hierboven genoemde gegevens, binnen de technische cel verricht aan de hand van een hashingalgoritme.

5.3. Het tweede van de voornoemde besluiten - datgene met betrekking tot de ziekenhuizen - werd, toen het zich in ontwerpfase bevond, aan de Commissie voorgelegd en maakte het voorwerp uit van advies nr. 25/98 van 26 augustus 1998.

In dit advies, dat niettemin gunstig uitviel, stelde de Commissie verschillende preciseringen en wijzigingen voor aan het ontwerp van besluit, waaruit het besluit van 22 maart 1999 houdende uitvoering van artikel 156 van de wet van 29 april 1996 met betrekking tot de ziekenhuizen vloeide.

5.4. Er loopt een procedure tot wijziging van de twee voornoemde besluiten van 22 maart 1999 : de ministers die in casu het verzoek indienden, hebben immers twee wijzigingsbesluiten ter advies voorgelegd die de procedure, ingesteld door de besluiten van 22 maart 1999 aangaande de jaren 1995 en 1997, beogen te verlengen.

Gelet op het feit dat deze ontwerpen van besluit, die aan de Commissie werden voorgelegd, zich beperken tot het permanent maken van de door de besluiten van 22 maart 1999 ingevoerde procedures, en dat deze besluiten rekening houden met advies nr. 25/98 en zodoende de beginselen van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer naleven, bracht de Commissie op 8 mei 2000 een gunstig advies uit (advies nr. 12/2000).

6. Tenslotte bepaalt § 3 van artikel 156 van de wet van 29 april 1996 de wijze waarop de gegevens met betrekking tot de ziekenhuizen ter beschikking worden gesteld door de technische cel (zie de eerste paragraaf van hetzelfde artikel).

Eerstgenoemde paragraaf luidt als volgt :

"§ 3. De technische cel zal erover waken dat uit de informatie die beschikbaar wordt gesteld, geen gegevens kunnen worden afgeleid die betrekking hebben op een natuurlijke of rechtspersoon die is of kan worden geïdentificeerd.

Het ministerie en het instituut hebben rechtstreeks toegang tot de door de technische cel verzamelde gegevens zonder dat de rechtspersoon is geïdentificeerd. De Koning bepaalt onder welke voorwaarden aan het ministerie of het instituut gegevens kunnen worden medegedeeld door de technische cel, waarbij de rechtspersoon is geïdentificeerd.

De Koning bepaalt bij een in Ministerraad overlegd besluit op welke wijze en onder welke voorwaarden aan andere personen dan deze vermeld in het vorig lid, dezelfde gegevens als bedoeld in het tweede lid, verzameld door de technische cel, worden ter beschikking gesteld, rekening houdende met de aard en de doelstelling van de aanvraag van de gegevens."

7. De Commissie wijst erop dat voornoemd artikel 156, § 3, strekkende tot uitvoering van het ontwerp van koninklijk besluit dat haar in casu wordt voorgelegd, het voorwerp uitmaakt van een wetsontwerp tot wijziging, en waarvan de goedkeuring hangende is in de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Het wetsontwerp "houdende sociale, budgettaire en diverse

bepalingen" ⁴ bevat immers de artikelen 42, 43 en 44; dit laatste artikel wijzigt artikel 156 van de wet van 29 april 1996, en met name § 3.

---

⁴ *Parl. St.*, Kamer, 1999-2000, nr. 500756/001.

Artikel 156, § 3, zou als volgt gewijzigd worden :

"§ 3. De technische cel zal enkel anonieme gegevens ter beschikking stellen behoudens de hierna vermelde uitzonderingen.

Het ministerie en het Instituut hebben rechtstreeks toegang tot de door de technische cel anoniem gemaakte gegevens. De Koning bepaalt, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, onder welke voorwaarden aan het ministerie en het Instituut gegevens kunnen worden meegedeeld door de technische cel waarbij de rechtspersoon of de zorgverlener, natuurlijke persoon, is of kan worden geïdentificeerd. Deze mededeling moet noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de wettelijke opdrachten van het ministerie en het Instituut.

De Koning bepaalt, bij in Ministerraad overlegd besluit, op welke wijze en onder welke voorwaarden anonieme gegevens of gegevens waarbij de rechtspersoon is of kan worden geïdentificeerd, verzameld door de technische cel, aan andere personen dan die vermeld in het tweede lid kunnen worden ter beschikking gesteld, rekening houdende met de aard en de doelstellingen van de aanvraag van de gegevens. In geen geval mogen aan die personen gegevens waarbij een natuurlijke persoon is of kan worden geïdentificeerd worden meegedeeld."

De Commissie kan niet anders dan vaststellen dat het haar voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit slechts gedeeltelijk overeenkomt met de voorgenomen wijzigingen, inzonderheid wat artikel 156, § 3, betreft. Overigens heeft de Regering (overeenkomstig artikel 80 van de Grondwet) de spoedbehandeling gevraagd bij het uitbrengen van een advies omtrent de aangebrachte wijzigingen.

II. VOORWERP VAN DE AANVRAAG.

-----

8. Het aan de Commissie voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit strekt tot uitvoering van voornoemd artikel 156, § 3, en meer bepaald het tweede en derde lid van deze paragraaf.

9.1. Artikel 1, houdende uitvoering van artikel 156, § 3, tweede lid *in fine*, regelt de overdracht van "gegevens waarbij de rechtspersonen zijn geïdentificeerd" door de technische cel aan het Ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu (hierna : "het Ministerie") en aan het RIZIV.

Krachtens § 1 is deze overdracht aan twee voorwaarden onderworpen : zij vindt plaats op verzoek van deze overheden en uitsluitend voor zover dit onontbeerlijk is "voor de uitvoering van hun opdrachten"; bovendien dient een lijst van de verantwoordelijken voor de verwerking van voornoemde gegevens, en van de persoonsleden die toegang hebben tot deze gegevens, binnen deze overheden, meegedeeld aan de Commissie.

De tweede paragraaf van datzelfde artikel 1 bepaalt dat voornoemde gegevens slechts meegedeeld kunnen worden aan "enig beheers- of adviesorgaan" mits naleving van de in artikel 2 beschreven modaliteiten.

9.2. Artikel 2 van het ontwerp van koninklijk besluit strekt tot uitvoering van artikel 156, § 3, derde lid, van de wet van 29 april 1996, door de overdracht te regelen van de in artikel 156, § 3, tweede lid, bedoelde gegevens, aan andere personen dan het Ministerie en het RIZIV.

Dit artikel laat deze overdracht afhangen van een beslissing van de Ministers van Volksgezondheid en Sociale Zaken, genomen na advies van een "Bijzondere Werkgroep"; artikel 2 bepaalt in haar tweede lid de samenstelling van deze werkgroep, en in haar derde lid de modaliteiten en de termijn voor het uitbrengen van de adviezen.

9.3. De artikelen 3 en 4 bepalen de inwerkingtreding van het ontwerp van besluit en de uitvoering ervan.

III. ONDERZOEK VAN DE AANVRAAG

---

10. De oorspronkelijke tekst van artikel 156 bepaalde in het zesde lid dat de technische cel erover moest waken dat "geen gegevens kunnen worden afgeleid die betrekking hebben op een natuurlijke of rechtspersoon die is of kan worden geïdentificeerd"; bovendien machtigde het artikel in haar zevende lid de Koning om te bepalen "op welke wijzen en onder welke voorwaarden organen en instanties toegang hebben tot de anonieme gegevens van de technische cel".

Ofschoon het voornoemde zesde lid wordt hernomen in het huidige artikel 156, § 3, eerste lid, hanteren het tweede en derde lid van datzelfde artikel voortaan een dubbel onderscheid :

-de verzamelde gegevens worden ter beschikking gesteld van het Ministerie of het RIZIV, of, omgekeerd, van andere overheden, enerzijds;

-de gegevens leiden, naargelang hun aard, al dan niet tot de identificatie van de rechtspersoon, anderzijds.

Geleid door de structuur van zowel artikel 156, § 3, als van het ontwerp van koninklijk besluit, zal de Commissie achtereenvolgens de terbeschikkingstelling van de gegevens door de technische cel ten gunste van het Ministerie en het RIZIV, en ten gunste van andere personen of overheden, onderzoeken.

11. De Commissie merkt op dat alhoewel ontwerpartikel 156, § 3, dat het resultaat is van het in punt 7 vernoemde wetsontwerp, het eerste, voorheen vernoemde, onderscheid, houdt, maar niettemin de bewoordingen en de inhoud van het tweede onderscheid wijzigt.

Voortaan wordt een onderscheid gemaakt tussen de anonieme gegevens, enerzijds, en de gegevens waarbij een persoon geïdentificeerd is of kan worden, anderzijds; er wordt ook een sub-onderscheid gehanteerd inzake de reikwijdte en de wijze waarop de terbeschikkingstelling geschiedt, tussen de gegevens waarbij een natuurlijke persoon geïdentificeerd is, en de gegevens waarbij rechtspersonen en, soms, de zorgverlener, natuurlijke persoon, geïdentificeerd zijn.

Wat de terbeschikkingstelling betreft ten bate van het Ministerie en het RIZIV

12. Door een onderscheid te hanteren, wat de gegevens betreft die door de technische cel worden verzameld, tussen deze verzameld "zonder dat de rechtspersoon geïdentificeerd is", en deze "waarbij de rechtspersoon geïdentificeerd is", nodigt artikel 156, § 3, tweede lid, van de wet van 29 april 1996, uit het volgende onderscheid te hanteren wat de gegevens betreft met betrekking tot rechtspersonen : enerzijds, de anonieme gegevens ⁵ in de zin van artikel 1 van het ontwerp van koninklijk besluit houdende uitvoering van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, zoals gewijzigd door de wet van 11 december 1998 ⁶ tot omzetting van de richtlijn 95/46/EG van 24 oktober 1995 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrij verkeer van die gegevens (hierna : de NWVP), en, anderzijds, de persoonsgegevens ⁷.

De Commissie merkt op dat de onder punten 7 en 11 beschreven ontwerpwijzigingen deze interpretatie bevestigen, daar de wetgever immers een onderscheid beoogt tussen de anonieme gegevens en de gegevens waarbij een persoon geïdentificeerd is of kan worden (al naargelang het geval hebben deze gegevens betrekking op een natuurlijke persoon - de terbeschikkingstelling van deze gegevens is met recht verboden - of een rechtspersoon).

13.1. Wat de gegevens betreft "waarbij de rechtspersoon geïdentificeerd is", en voor zover het begrip "rechtspersoon" ook de individuele zorgverlener inhoudt, moet rekening worden gehouden met de hierna genoemde artikelen ⁸.

Eerst en vooral dient in herinnering gebracht dat de Commissie, zoals zij reeds in haar advies nr. 2/2000 deed opmerken, van oordeel is dat zij, hoewel de wet van 11 december 1998 tot op heden niet in werking is getreden en het ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering ervan zich nog in een voorbereidende fase bevindt, reeds kan verwijzen - en dit ingevolge de inwerkingtreding van de Europese richtlijn 95/46/EG van 24 oktober 1995 ⁹ op 24 oktober 1998 - naar de bepalingen van de nieuwe wet, voor zover deze de betrekkingen regelt tussen de openbare overheden onderling en tussen de openbare overheden en de rechtsonderhorigen ¹⁰.

---

⁵ "Anonieme gegevens" : gegevens die niet met een geïdentificeerde of identificeerbare persoon in verband gebracht kunnen worden en die dus geen persoonsgegevens zijn.

⁶ *Belgisch Staatsblad*, 3 februari 1999, hierna : de wet van 11 december 1998.

⁷ Volgens artikel 1 van de NWVP wordt onder "persoonsgegevens" iedere informatie betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon verstaan.

⁸ Advies nr. 2/2000 van 10 januari 2000, considerans 6.2.

⁹ Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen, 23 november 1995, nr. L 281/31.

¹⁰ Voornoemd advies nr. 2/2000, 6.3.

13.2. Wat de in casu relevante bepalingen betreft, stelt artikel 5, c), van de wet van 11 december 1998, dat artikel 7, c) ¹¹, van de richtlijn 95/46/EG bijna letterlijk overneemt, dat :

"Persoonsgegevens mogen slechts verwerkt worden in één van de volgende gevallen :

[...]

c) wanneer de verwerking noodzakelijk is om een verplichting na te komen waaraan de verantwoordelijke voor de verwerking is onderworpen door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie;"

Bovendien bepaalt artikel 4, § 1, 2°, dat eveneens bijna volledig artikel 6.1.b) van voornoemde richtlijn ¹² overneemt, dat :

"Persoonsgegevens (...) voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden [dienen] te worden verkregen en niet verder te worden verwerkt op een wijze die, rekening houdend met alle relevante factoren, met name met de redelijke verwachtingen van de betrokkene en met de toepasselijke wettelijke en reglementaire bepalingen, onverenigbaar is met die doeleinden. Onder de voorwaarden vastgesteld door de Koning na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, wordt verdere verwerking van de gegevens voor historische, statistische of wetenschappelijke doeleinden niet als onverenigbaar beschouwd".

14. Wat de gegevens betreft waarbij een rechtspersoon, andere dan de individuele zorgverlener, geïdentificeerd is, vereist de gegevensbescherming de naleving van dezelfde beginselen (artikel 8 E.V.R.M.).

15. Artikel 1 van het ontwerp van koninklijk besluit lijkt in overeenstemming met voornoemde beginselen.

De Commissie doet achtereenvolgens opmerken :

- a) dat de persoonsgegevens, waarbij de rechtspersonen zijn geïdentificeerd, uitsluitend meegedeeld worden aan het Ministerie en het Instituut voor de uitvoering van hun opdrachten;
- b) dat deze mededeling onontbeerlijk moet zijn voor de uitvoering van deze opdrachten;
- c) dat deze mededeling slechts geschiedt op verzoek van het Ministerie of het Instituut;
- d) dat de lijst van de verantwoordelijken voor de verwerking van deze gegevens en van de personeelsleden van voornoemde overheden die toegang hebben tot deze gegevens, dient meegedeeld aan de Commissie;

---

¹¹ Artikel 7, c), van de richtlijn luidt als volgt :

"De Lid-Staten bepalen dat de verwerking van persoonsgegevens slechts mag geschieden indien de verwerking noodzakelijk is om een wettelijke verplichting na te komen waaraan de voor de verwerking verantwoordelijke onderworpen is".

¹² Artikel 6.1.b) van de richtlijn luidt als volgt :

"De Lid-Staten bepalen dat de persoonsgegevens voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden moeten worden verkregen en vervolgens niet worden verwerkt op een wijze die onverenigbaar is met die doeleinden. Verdere verwerking van de gegevens voor historische, statistische of wetenschappelijke doeleinden wordt niet als onverenigbaar beschouwd, mits de Lid-Staten passende garanties bieden."

- e) dat de mededeling van de betrokken gegevens aan enig "beheers- of adviesorgaan" onderworpen is aan de striktere procedure voorzien in ontwerpartikel 2.

Gelet op voornoemde elementen eerbiedigt de mededeling door de technische cel aan het Ministerie en het RIZIV van de in artikel 1 van het ontwerpbesluit bedoelde gegevens, de beginselen van finaliteit, pertinentie en proportionaliteit, voor zover de bewaarduur van de gegevens gepreciseerd en hun vernietiging nadat deze termijn verstreken is, bepaald wordt.

16. De Commissie merkt op dat ontwerpartikel 156, § 3, tweede lid, de mededeling van gegevens waarbij zowel de rechtspersoon als de zorgverlener, natuurlijke persoon, "is of kan worden geïdentificeerd", onderwerpt aan een nog door de Koning, na advies van de Commissie, te bepalen procedure. Bovendien zijn de hierboven beschreven voorwaarden a en b in de tekst zelf van de wet opgenomen. Ten slotte blijkt, terecht, uit de memorie van toelichting dat de Commissie "ten aanzien van het RIZIV en het ministerie ook [nagaat] of de mededeling van de gegevens over rechtspersonen zou toelaten om natuurlijke personen te identificeren. Indien dit het geval zou zijn, zal zij hierover advies uitbrengen" ¹³.

Wat de terbeschikkingstelling van gegevens betreft ten bate van personen of overheden andere dan het Ministerie of het RIZIV.

17. Artikel 2 van het ontwerp van koninklijk besluit strekt tot uitvoering van artikel 156, § 3, derde lid, van de wet van 29 april 1996 en beoogt de wijze te regelen waarop de mededeling geschiedt - maar aan derden - van dezelfde gegevens als diegene die door de technische cel aan het Ministerie en het RIZIV meegedeeld zouden kunnen worden.

Kortom, dit artikel 2 bepaalt dat de overdracht van deze gegevens beslist wordt door de Ministers van Sociale Zaken en Volksgezondheid, na advies van een "Bijzondere Werkgroep", waarvan de samenstelling, de wijze van functioneren en de termijn waarbinnen zij een advies uitbrengt, eveneens gepreciseerd worden.

18. Van de gegevens die doorgegeven zouden kunnen worden, lijken vooral die gegevens door de Commissie onderzocht te moeten worden "waarbij de rechtspersoon is geïdentificeerd", in de zin van het tweede lid van artikel 156, § 3, van de wet van 29 april 1996, namelijk de persoonsgegevens. Deze moeten immers de onder consideransen 13 en 14 vermelde beginselen naleven.

19. Zoals voorheen werd opgemerkt, sluit ontwerpartikel 156, § 3, derde lid, *in fine*, terecht de mededeling uit "van gegevens waarbij een natuurlijke persoon is of kan worden geïdentificeerd" aan personen andere dan het Ministerie of het RIZIV.

20. De Commissie stelt vast dat artikel 2 van het ontwerp van koninklijk besluit zich beperkt tot het regelen van de procedure tot beslissing omtrent de overdracht van, onder meer ¹⁴, deze gegevens, en het bepalen van de overheden die ter zake optreden.

---

¹³ Zie het voorheen in voetnoot 4 vernoemde document, blz. 33.

¹⁴ Artikel 2 beoogt immers - zoals overigens artikel 156, § 3, derde lid - eveneens de anonieme gegevens.

Daarentegen merkt de Commissie op :

- a) dat nergens de doeleinden worden gepreciseerd waardoor deze gegevensoverdracht gerechtvaardigd zou kunnen worden, wat toch uitdrukkelijk werd voorgesteld door artikel 156, § 3, derde lid, *in fine*;¹⁵
- b) dat het bijgevolg onmogelijk is om, op grond van de ontwerp teksten, de pertinentie en de proportionaliteit van een dergelijke gegevensoverdracht te beoordelen;
- c) dat niet wordt gepreciseerd welke gegevens al dan niet meegedeeld zouden kunnen worden;
- d) dat het feit dat de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer betrokken is bij de voorgenomen procedure - door de aanwezigheid in de Bijzondere Werkgroep van haar Vertegenwoordiger bij de overlegstructuur - haar onvoldoende lijkt om voornoemde lacunes te compenseren;
- e) dat, vermits deze Werkgroep slechts een raadgevend karakter bezit, de Ministers noch gehouden zijn haar advies te volgen - het gaat immers niet om een gelijklopend advies, noch een machtiging tot overdracht specifiek moeten motiveren, zelfs al zou de aanvraag op een negatief advies zijn gestoten van de Bijzondere Werkgroep;
- f) dat uit de bewoordingen zelf van de begeleidende brief bij het advies blijkt dat het in bepaalde gevallen niet vereist zou zijn het advies van de Bijzondere Werkgroep te vragen.

21. Uit het voorgaande volgt dat ontwerp artikel 2, zoals het momenteel is opgesteld, niet beschouwd kan worden als zijnde in overeenstemming met de beginselen van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

OM DEZE REDENEN,

brengt de Commissie :

1. een ongunstig advies uit aangaande artikel 2 van het ontwerp van koninklijk besluit;
2. een gunstig advies uit wat het overige deel betreft.

Voor de secretaris,
wettig verhinderd,

De voorzitter,

G. POPLEU
adjunct-adviseur

P. THOMAS.

---

¹⁵ "(...) rekening houdende met de aard en de doelstelling van de aanvraag van de gegevens."